

mange Veje, ad hvilke Byfolkene kunne faa deres Oplysningskrav tilfredsstillede, at jeg ikke tror det nødvendigt at give et bestemt Tilskud til disse Aftenskoler. Der er jo forlangt et forhøjet Tilskud til det saakaldte Folkeuniversitet, som jo ganske særlig vil komme Arbejderne og Byerne til gode, og derved kan det vistnok godt blive i denne Henseende. I hvert Tilfælde vil jeg dog haabe, at det høje Ting ikke vil følge det ærede Medlem fra Frederiksberg (K. M. Klausen) eller det ærede Medlem for Randers Amt 3die Valgkreds (Bjerre) i at nægte Bevillinger til Kirkerne særlig Kirkerne i Odense og Aarhus for at anvende det til Aftenskolerne. Disse tvende Bevillinger til Kirkerne i Odense og Aarhus ere ganske samstemmende med tidligere Bevillinger til Randers og Aalborg, saa har man kunnet gaa ind paa de to, findes der ingen som helst fornuftig Grund til ikke ogsaa at gaa ind paa disse Bevillinger. Man behøver ikke at være bange for Konsekvenserne, thi der kan ifølge Lovens Natur ikke komme nogen Konsekvenser, da der ikke er andre større Byer i dette Land. Det er selvfølgelig fuldstændig rigtigt, at man ikke skal give nær saa store Tilskud forholdsvis til Byerne som til Landet, men der er jo ogsaa en umaadelig Forskel paa at give det hele Beløb eller kun omtrent $\frac{1}{5}$ deraf. — Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) spurgte efter Fortegnelsen over Tilvæksten i Statens Biblioteker. Bevillingen dertil blev givet i Fjor, og Sagen blev straks overgivet til den Mand, som havde foranlediget Bevillingen, Overbibliotekar Brun; han har imidlertid desværre været syg i længere Tid, og derved er Sagen bleven standset, men selvfølgelig vil den blive taget op, saa snart han bliver rask igen, eller der kommer andre i hans Sted. Saa talte det samme ærede Medlem om, at Sagen om at faa en større Adgang til den botaniske Have synes at være gaaet i Staa. Det er den ikke, den verserer mellem Magistraten og Kultusministeriet og staar nærmest paa det Standpunkt, at Ministeriet synes, at Magistraten burde betale Omkostningerne derved, da det er Københavns Publikum, der har Glæden af at faa Adgang til Haven; men i øvrigt vil Sagen naturligvis ikke definitivt strande paa mulige Modsætninger i denne Henseende, den kommer jo nok i Orden i den nærmeste Fremtid. — Hvorvidt der af Kommunitetets Nettooverskud kan gives Bidrag til Landbohøjskolens Elever, kan jeg ikke udtale mig med Bestemthed om

i dette Øjeblik. Det er en Sag, som efter gammel Hævd skal til Konsistoriums Erklæring, og før denne foreligger, vil jeg nødig udtale noget som helst bestemt derom. I øvrigt tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl, naar han siger, at Eleverne paa Landbohøjskolen slet ingen Understøttelse have. Der er vist givet betydelige Legater ogsaa til denne Skole. Saa bad et æret Medlem det taget under Overvejelse, om der ikke allerede nu kunde blive oprettet et fonografisk Museum. Det skal jeg meget gerne tage under Overvejelse, skønt jeg tvivler noget om, at Tiden allerede nu er inde til et saa modent Forsøg. Det ærede Medlem udtalte Tvivl om, hvorvidt den Bevilling, man ønskede til Kvinders Uddannelse i Haandgerning, skulde henvises til „dansk Husfidsselskab“. Det glædede mig imidlertid, at det ærede Medlem ønskede Bevillingen givet, saa kunne vi jo altid tales ved om, paa hvilken Maade man bedst kan føre den ud i Livet. Derimod gjorde det mig ondt at lægge Mærke til, at det samme ærede Medlem var imod en Forhøjelse af Bevillingen til Hjemmet for Vanføre. Vi ere jo her i Danmark, tror jeg nok, jeg tør sige, i større Grad end i de fleste andre Lande i Verden komme ind paa at have det, man kalder en human Stat. Jeg tror, det kan siges til Ære for os, at i Retningen af Omsorg for fattige, syge, aandssvage, blinde og den Slags stakkels forkrøblede Individuer, staa vi paa en smuk Plads, og jeg kan ikke se rettere, end at det bør vi udvide til de Omraader, hvor vi endnu ikke have været med. Jeg kan ikke tænke mig Skabninger, der bør være mere Genstand for Medynk end de vanføre, specielt dem, der komme ind fra Provinserne, og som her skulle søge Lægehjælp. Jeg beder D'Hrr. betænke den Situation, hvori de befinde sig, naar de komme til den store Stad, og jeg beder Dem overveje, om det ikke var en smuk Gerning at gøre, hvad der kunde gøres, ved at tage dem ved Haanden og støtte dem under deres fortvilede Forhold. Er der nogen Bevilling, som jeg tror vilde være vel anvendt, er det netop den omhandlede.

Det ærede Medlem for Middelfart (Lohmann) var bestemt imod en Bevilling paa § 26, nemlig den, som angaar Tilskudet til Værket „Danmarks Kultur ved Aar 1900 som Afslutning af et Hundreedaars Udvikling“. Han gjorde gældende, at det var meget farligt at komme ind paa for Konsekvensens Skyld, og han gjorde desuden gældende, at Værket var mangelfuldt